Dosarul nr.4r-108/25 Judecătoria Cimișlia (sediul Leova)
4-24100163-02-4r-14012025 Judecătorul: Zaharia Nicolae

D E C I Z I E

15 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Băbălău Denis
Judecătorii: Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

judecind în ordine de recurs, recursul contravenientului Drangoi Ion declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) nr. 5r-73/24 din 06 noiembrie 2024, în cauza contravențională, la contestația depusă de Drangoi Ion, IDNP *****, născut la *****, domiciliat în *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 28 mai 2024, întocmit în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional, de către agentul constatator Dobrin Denis din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a deciziei privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 28 mai 2024.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul, -

A C O N S T A T A T:

1. La 28 mai 2024, de către agentul constatator Dobrin Denis, din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, a fost întocmit în privința cet. Drangoi Ion procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 nr.614714, în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional, pentru faptul că, la 28 mai 2024, ora 14:17, în Leova (Selișteе), pe traseul R34 Hîncești-Leova-Cahul-Giurgiulești, cu mijlocul de transport de tip automobil marca/model NISSAN QASHQAI n.î. ***** ignorând prevederile RCR Punctul 47.(1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice a comis o contravenție, prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.
2. La 28 mai 2024, prin decizia agentului constatator Dobrin Denis, Drangoi Ion a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900 lei și 4 puncte de penalizare.
3. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator de sancționare, Drangoi Ion, la 26 august 2024 a depus contestație în adresa Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția de Patrulare Sud.

4. În motivarea contestației a indicat că, nu a fost de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din motiv că există o procedură simplificată de constatare și examinare a contravenției, așa cum prevede și art. 451[1] din Codul contravențional, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă sânt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator și nu necesită acumulare de probe; b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției: c) examinarea contravenției și aplicarea sancțiunii țin de competența agentului constatator, motiv pentru care a refuzat semnarea procesului- verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator întocmit în privința sa, or, potrivit aceluiași articol, la alin. (3), se indică că, în cazul tragerii la răspundere contravențională în condițiile alin.(1), agentul constatator va emite o decizie prin care va aplica o sancțiune egală cu o doime din minimumul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărții a doua, ceea ce agentul constatator nu a ținut cont și nu a aplicat prevederile legale la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și emiterea deciziei agentului constatator seria MAI nr. 06614714 din 28 mai 2024.

5. A declarat faptul că, nu i s-a înmânat o copie a procesului verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, sus menționat.

6. A notat că, cunoaște despre faptul procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator de pe portalul Guvernamental (MCabinet), verificând secțiunea ”Contravenții”.

7. A solicitat repunerea în termen a contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 06614714 din 28 mai 2024, întocmit în privința sa, de către agentul constatator, subofițer superior DP Sud al INSP al IGP, Dobrin Denis, prin care s-a constatat comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, anularea deciziei agentul constatator privind aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă contravențională pentru contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul sumei de 900 lei și a sancțiunii complementare sub formă de 4 puncte de penalizare, încetarea procesului contravențional întocmit în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional pe motivul nulității procesului-verbal.

8. Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) nr. 5r-73/24 din 06 noiembrie 2024, s-a repus în termen contestația. S-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de către Drangoi Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI 06 614714 din 28.05.2024, adoptate în baza art. 236 alin.(2) din Codul contravențional. La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original să se substituie prin copii care să fie lăsate la materialele cauzei, iar originalele acestora să se restituie organului abilitat împreună cu o copie de pe prezenta hotărâre pentru a pune în executare decizia cu privire la contravenție.

9. Considerând neîntemeiată hotărârea în cauză, contravenientul Drangoi Ion a înaintat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 06 noiembrie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă contestația depusă, să se anuleze procesul-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, subofițer superior DP Sud al INSP al IGP, Dobrin Denis, de sancționare în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalent al sumei de 900 lei și 4 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravențional, deoarece nu există faptul contravenției.

10. În motivarea recursului invocă, că agentul constatator nu a descris în mod suficient fapta imputată și nu a indicat norma concretă din Regulamentul circulației rutiere pretins încălcată, deși art. 236 alin. (2) din Codul contravențional constituie o normă de blanchetă. În acest sens, simpla referire la Regulamentul circulației rutiere nu este suficientă, întrucât agentul constatator urma să indice concret dispoziția care stabilește limita de viteză aplicabilă sectorului de drum pe care s-ar fi deplasat mijlocul de transport și care ar fi fost încălcată de către contravenient.

11. Invocă faptul că, în actul de constatare nu a fost indicat dacă sectorul de drum era unul dintre cele semnalizate în modul corespunzător sau dacă se încadra în categoria celorlalte sectoare de drum pentru care Regulamentul circulației rutiere stabilește limite de viteză diferite. De asemenea, nu a fost indicată limita maximă de viteză permisă pe sectorul respectiv de drum, circumstanță esențială pentru stabilirea existenței depășirii vitezei și, implicit, a întrunirii elementelor contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

12. Mai explică faptul că, potrivit pct. 5 al deciziei asupra cauzei contravenționale, locul săvârșirii faptei a fost indicat doar ca fiind s. Selișteș, raionul Leova, fără a fi menționată locația concretă a pretinsei încălcări. Această omisiune este relevantă, deoarece locul concret al faptei este necesar pentru determinarea regimului de viteză aplicabil sectorului respectiv de drum și, prin urmare, pentru verificarea existenței elementelor contravenției imputate. Consideră că neindicarea locului concret al săvârșirii faptei constituie o încălcare a cerințelor prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional și afectează legalitatea actului de constatare.

13. Totodată, contestă legalitatea și valoarea probatorie a mijlocului tehnic utilizat pentru măsurarea vitezei. Dispozitivul tehnic cu care ar fi fost constatată viteza de deplasare trebuia să fie supus verificării metrologice în condițiile legislației în domeniul metrologiei și să dispună de documentele și marcajele corespunzătoare care confirmă efectuarea verificării metrologice. În opinia sa, în lipsa verificării metrologice și a evaluării conformității, rezultatele furnizate de dispozitivul respectiv nu pot fi considerate date certe și veridice privind viteza de deplasare a autovehiculului.

14. Explică și faptul că, potrivit art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, sunt stabilite mijloacele de probă care pot fi utilizate în cadrul procesului contravențional, considerând că mijlocul tehnic special utilizat pentru măsurarea vitezei nu este prevăzut în mod expres de această normă. Din acest motiv, datele obținute prin intermediul radarului nu pot fi admise ca probe în prezenta cauză.

15. De asemenea, contestă existența unei legături probatorii suficiente dintre măsurarea efectuată de radar și imaginea anexată la materialele cauzei, susținând că fotografia prezentată reprezintă doar o imagine a mijlocului de transport și nu demonstrează, prin ea însăși, viteza cu care acesta se deplasa. Prin urmare, această probă nu este aptă să confirme în mod cert faptul depășirii limitei de viteză.

16. Mai susține că nu există alte probe obținute în condițiile legii care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, săvârșirea contravenției imputate. Nu și-a recunoscut vina și că sarcina demonstrării existenței faptei contravenționale și a vinovăției îi revine agentului constatator, în conformitate cu principiul prezumției nevinovăției.

17. În continuare, invocă faptul că prima instanță a apreciat în mod eronat că nu ar fi formulat obiecții asupra procesului-verbal cu privire la contravenție. Instanța nu a stabilit dacă acestuia i-a fost înmânată copia procesului-verbal și a deciziei agentului constatator, iar simpla formulare a contestației împotriva actului de sancționare constituie, în opinia sa, o manifestare evidentă a dezacordului cu fapta imputată, încadrarea juridică și sancțiunea aplicată.

18. Mai menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența sa, însă a refuzat să îl semneze întrucât nu a fost de acord cu încadrarea juridică a faptei și cu aplicarea prevederilor legale de către agentul constatator. Aceste obiecții au fost expuse și în contestația depusă împotriva deciziei agentului constatator seria MAI nr. 06614714 din 28 mai 2024, inclusiv cu referire la faptul că nu ar fi fost încheiat acordul de colaborare invocat de acesta.

19. În aceste condiții, consideră că încălcările admise la întocmirea procesului-verbal și la emiterea deciziei de sancționare sunt esențiale, afectând legalitatea actelor contestate și dreptul său la un proces echitabil. În special, lipsa verificării metrologice și a evaluării conformității dispozitivului utilizat pentru măsurarea vitezei pune sub semnul întrebării veridicitatea rezultatului măsurării și, implicit, temeinicia acuzației contravenționale.

20. În conformitate cu prevederile art.468 alin. (4) din Codul contravențional, *recursul este însoţit de dovada de plată a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023. În cazul dat, dispoziţiile art.448 alin.(9) şi (10) se aplică în modul corespunzător.*

21. La 06 decembrie 2024, contravenientul Drangoi Ion a făcut dovada achitării taxei de timbru în cuantum de 200 lei, anexând în acest sens confirmarea de achitare a notei de plată la cererea de recurs înaintată.

22. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

23. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul

contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

24. *Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul contravenientului urmează a fi respins, hotărîrea instanței de fond, urmând a fi menținută, din următoarele considerente:*

25. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

26. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.*

27. Colegiul penal constată că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 614714 întocmit agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI Dobrin Denis la 28.05.2024, cet. Drangoi Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, fiind reținut faptul că, *”La data de 28.05.2024, ora 14:17, conducând automobilul de model „NISSAN QASHQAI” cu numărul de înmatriculare „*****”, pe traseul R34, r-nul Leova, s. Selişte, a depășit limita de viteză stabilită pe sectorul respectiv de drum, deplasându-se cu 76 km/h.”.*

28. Acțiunile contravenientului Drangoi Ion au fost încadrate în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, individualizată prin depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră.

29. Procesul-verbal cu privire la contravenția a fost întocmit în prezența făptuitorului Drangoi Ion, ultimul refuzând semnarea procesului-verbal, fapt atestat prin mențiunea ”a refuzat” indicată la rubrica 18 (f.d. 14).

30. Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță în vederea asigurării respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de

formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

31. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional. În hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, § 38, Înalta Curte a statuat, că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, Curtea admite că pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă ad validitatem, trebuind realizate toate exigențele de fond și de formă.

32. Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, se reține că, procesul-verbal de constatare este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

33. Instanța de recurs conchide cu certitudine faptul că, la etapa constatării faptei contravenționale de către agentul constatator, careva erori procesuale, care ar atrage după sine nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, nu au fost admise.

34. Mai mult, obiecțiile contravenientului despre lipsa indicării prevederilor Regulamentului Cicrulației Rutiere care în viziunea agentului constatator au fost încălcate, inclusiv limita maximă de viteză permisă pe acel sector de drum, au fost elucidate pe deplin în instanța de judecată prin prisma normelor legale în domeniu, iar deficiențele invocate nu afectează în mod esențial fondul cauzei.

35. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

36. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, *concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*

37. Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la*

constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţa importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul verbal întocmit.

38. Conform art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, *procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.* Iar, potrivit art. 101 alin. (1)-(4) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

39. La caz, Colegiul indică, că potrivit probelor accumulate și cercetate de către agentul constatator, și anume menţiunile procesului-verbal cu privire la contravenţie se coroborează cu informația din sistemul pentru măsurare a vitezei tip TruCAM II nr. TC008344, prin care cert s-a stabilit că, mijlocul de transport de model „NISSAN QASHQAI” cu numărul de înmatriculare „*****”, deplasdându-se pe traseul R34, r-nul Leova, s. Selișteа depășit limita de viteză stabilită pe sectorul respectiv de drum, deplasându-se cu 76 km/h, astfel, ignorînd prevederile pct.47 alin.(1) RCR.

40. Alin. (1) al pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, stabilește că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.

41. Pct. 47 din Regulamentul nominalizat supra, prevede că, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: a) în localități - 50 km/h, prin zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului - 20 km/h, iar în zonele pietonale - 5 km/h. In cazul în care siguranța traficului se garantează, această limită pe anumite sectoare de drum sau benzi de circulație (pentru unele tipuri de vehicule) poate fi majorată pînă la 80 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare; b) în afara localităților: 110 km/h - pe drumurile semnalizate prin indicatorul 5.4; 90 km/h - pe celelalte drumuri.

42. Contrar celor invocate de către contravenientul, instanța de recurs consideră că, agentul constatator a acumulat probele pertinente, utile şi concludente pentru examinarea completă şi multilaterală a cauzei şi pentru a putea lua o decizie corectă, totodată acesta a prezentat probe relevante în susţinerea faptelor contravenţionale imputate lui Drangoi Ion, or, a fost stabilit cu certitudine că ”La data de 28.05.2024, ora 14:17, conducând automobilul de model „NISSAN QASHQAI” cu numărul de înmatriculare „*****”, pe traseul R34, r-nul Leova, s. Selişte, a depăşit limita de viteză stabilită pe sectorul respectiv de drum, deplasându-se cu 76 km/h”, prin aceste acțiuni a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

43. În această ordine de idei, se indică că din probele anexate la dosar se atestă indubitabil că fapta reţinută în acţiunile cet. Drangoi Ion a fost corect şi întemeiat stabilită, mai mult, concluziile agentului constatator nu au fost combătute. Totodată, motivele invocate în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al instanței de fond, care a analizat și apreciat argumentele participanților la proces și a adopta o soluție întemeiată și motivată.

44. Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit, or acestea au fost anexate la materialele cauzei și din care rezultă cu certitudine atât viteza de deplasare, cât și numărul de înmatriculare al unității de transport.

45. Instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia judecătorului de instrucție potrivit căreia, se impune aplicarea sancțiunii contravenționale în mărime de 18 unități convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, care este una echitabilă și proporțională.

46. Colegiul conchide că, argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) nr. 5r-73/24 din 06 noiembrie 2024.

47. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul contravenientului Drangoi Ion declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) nr. 5r-73/24 din 06 noiembrie 2024 și menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Băbălău Denis

Judecătorii Schibin Vladislav

Buzu Elisaveta